

במיטתו שוכב לו זלמן החולה
רגלו כואבת יש בו מוגלה
פצע רחב גדול, עמוק וכואב
מחיו וכאביו חושב הוא ודואב

לפתע נכנס בנו החכם שמעון
יחד מלווה ברופא גדול וגאון
לטפל בכך הגיע - אמר, אני משלם
העיקר שתשאר לנו אבינו, בריא ושלם

טיפל בו הרופא בכל כוחו וידיעתו
עם תרופות ומשחות בעזרת נסיונו
וכך נתרפא והלך ככל האנשים
ימים, שבועות ואפילו כמה חודשים

אבל לפתע שוב מרגיש הוא כאבים
עזים, חדים, ברגליו מתחילים פצעים
גדולות ושורפות יותר ממה שידע
אוי 'עד מת' בכה, שלא נדע

לא הבין איך הפצע חזר שוב
בלית ברירה שכב במיטתו כולו כאוב
חשב והעמיק עד שהבין מדוע
ואז נהיה הוא יותר רגוע

מיד נסע לפרופסור בעיר הבירה
רפא אותו ביקש, וסיפר מה שקרה
הרופא הקודם שאלי הגיע לרפאות
פתח וניקה, מרח ומשח תחבושות

אבל לפני הבעיה כלל לא חתר
ואת שורש מקור המוגלה לא סתר
לכן רופא כל בשר אבינו רוענו מלכנו
העלה ארוכה ורפואה שלמה לכל מכותינו

יודע אני שעושה אתה הכל בשבילי
והבנתי מה רצית בפצע ששלחת לי
ללמוד מכך מוסר השכל לחטאי ועוונותי
שעלי לתקנם עד היסוד, ולעוקרם ממידותי



ישנם אנשים שרודפתם רח"ל מחשבות
וכן יש להם תאוות ומידות מזוהמות
ואינם מבינים איך באה זאת להם
הלא בצעירותם תיקנו את חטאיהם

ולמה לא ישכילו ויבינו בדעתם
כי תאוותיהם ומידותיהם לא תם
משום שדחפו והסתירו זאת בקרב הנפש
ושמחו שלא ייצא החוצה הקיא והרפש

והדרך הנכונה, האמיתית והיחידה היא
את הכל בפנים עמוק חלילה לא להחביא
רק להשליך את האשפה החוצה, שלא ישאר עוד
ואת התאוה, מחשבה ומידה רעה, לתקן עד היסוד!
(עפ"י הספה"ק "צו זירוז" לבעל חובת התלמידים זצוקלה"ה ז"ע)

